

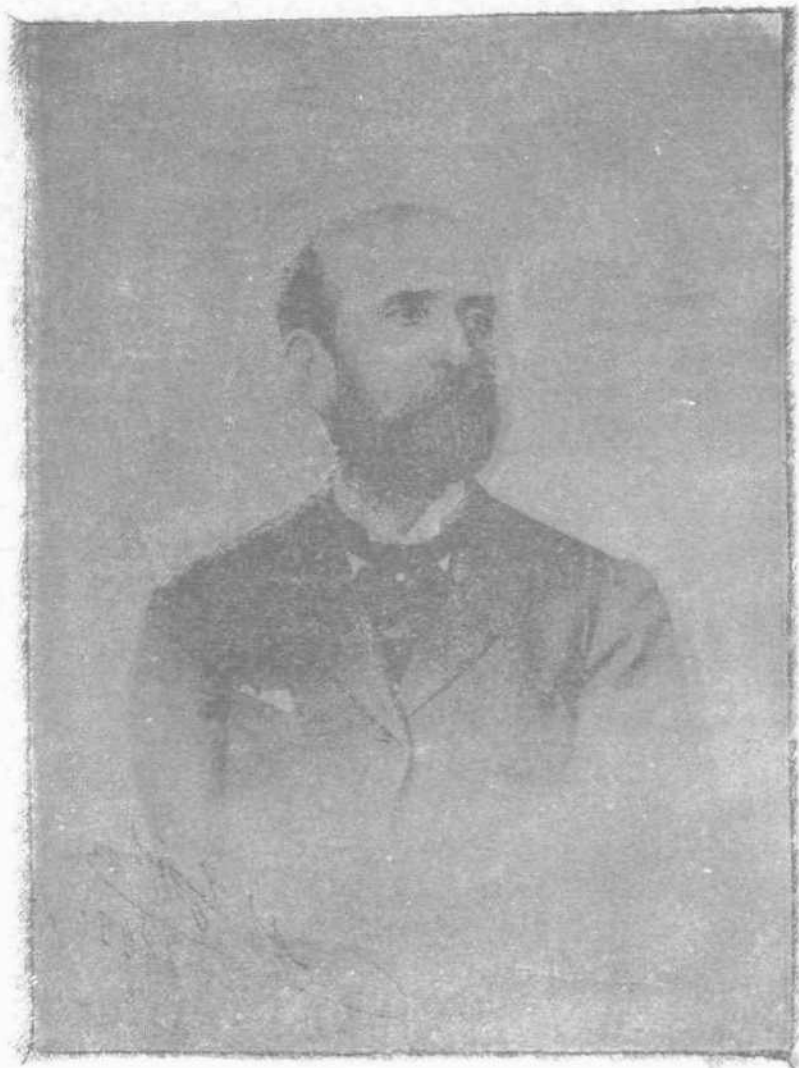

Ἄριθμὸς 15

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Β ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1899.

ΜΕΓΙΣΤΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ ΜΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ

Ἡ σύζυγός του κυρία Ἰργένια

Πολὺς χρόνος ἴσως θὰ παρέλθῃ προσαυτῆς ἡ κοινωνικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος δυνηθῆναι ἀναγράψῃ εἰς τὰς δέλτους τῆς ὀνομα μεγαλειότερον καὶ φωτεινότερον τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ.

Ἄν εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ἀγνωμοσύνη εἶναι καρπὸς τῆς εὐεργεσίας, διὰ τὸν Συγγρόν εἰς ὁλόκληρον λαὸν ἔκαμεν ἤδη ἐξαιρέσιν τοῦ κανόνος τούτου. Καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἐθνικὸν εὐεργέτην, ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς ὡς ἔθνους, ὡς κράτους καὶ ὡς κοινωνίας, θὰ παραμείνῃ ἕσαυτὶ ἀγνή, ἀπαραμείωτος, ἀνεξάντλητος. Ὁ Ἀνδρέας Συγγρὸς ὑπῆρξεν ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἕλληνας. Ὑπῆρξεν ὁ κατ' ἐξοχὴν ἄνθρωπος.

Ἄν ὑπάρχουν μεγαλοφυΐαι ἐν παντί, ὁ Συγγρὸς ὑπῆρξεν ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ πλούτου. Ὅχι μόνον ἀπέκτα αὐτὸν, ἀλλ' ἐγνώριζε νὰ σκορπίζῃ γύρω του τ' ἀγαθὰ καὶ τὴν εὐτυχίαν.

Καὶ ὁ πλοῦτος ὁ προκαλῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τὸν φθόνον συνηθέστερον, μόνον τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν συνεκέντρον ὑπὲρ τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ.

Ὅπου τῆς γῆς ὑπάρχει καρδία ἐλληνικὴ θὰ θρηνησῇ σήμερον τὸν θάνατον τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου.

Ὁ αἰφνίδιος θάνατός του ὑπῆρξε κτύπημα δεινὸν κατὰ τῆς Πατρίδος, καὶ νῦν ὁπότε ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περίστασιν εἶχεν ἀνάγκην τῆς εὐεργετικῆς δράσεως καὶ τῆς πείρας καὶ τῶν γνώσεων τοῦ Ἀνδρέου Συγγροῦ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Η «Κυριακάτικη» από του προσεχούς φύλλου εισάγει ριζικά πλέον μεταρρυθμίσεις ως προς την καλλιτεχνικότητα έκθεσιών των εικόνων της. Τεχνικά τινε σφάλματα, γενομένα κατά το παρελθόν, θέλουσιν εξαλειφεί καθ' ολοκληρίαν του λοιπού. Οι αναγνωστές της «Κυριακάτικης», οτινας τώσον προθύμως παρέσχον την υποστήριξίν των, ως λάβουσι ύπ' όψει ότι πάσα άρχή είναι δύσκολος· άλλ' ή περίοδος αύτη της δυσκόλου άρχής λήγει ήδη όριστικώς μετά του σημερινού φύλλου και νέον στάδιον άρχεται από του προσεχούς φύλλου, μέλλον να ικανοποιήση πλήρως τας καλλιθεητικας άπαιτήσεις των άναγνωστών μας.

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ

(Διήγημα του Άλφόνσου Λωδέ).

Έκεινο τό βράδυ, ο Λωρδ, ο πρώτος σιδηρουργός της Άγίας Μαρίας, ένα μικρό χωριό εις την Άλσατίαν, ήτο κατελιμμένος από μεγάλην δυσθυμίαν. Συνειθίζε πάντοτε, όταν ή φωτιά του σιδηρουργαίου του έβδουε και ή ήλιος έβασίλει, να καθεται πρό της θύρας της οικίας του και ν' απολαμβάνη ύστερον από την κοπιώδη εργασία της ήμέρας μίαν επιθυμητήν ανάπαυσιν, πίνων πολλά ποτήρια ζύθου μαζί με τους μαθητευομένους του εν φιλική και εύθύμω συνδιαλέξει.

Άλλ' εκείνο τό βράδυ, ο άγαθός άνθρωπος έμεινεν εις τό σιδηρουργείον έως ότου ήλθεν ή ώρα του δείπνου, τότε δέ εισήλθε δύσθυμος εις τό σπήτι του.

— Τι νά έγη; έσκέφθη ή γυναίκα του. Ίσως έλαβε κακώς ειδήσεις από τό σύνταγμα και δέν θέλει νά μου πη τιποτε. Μήπως είναι άρρωστο τό παιδί μας;

Τέλος ο σιδηρουργός άπόησεν μετά βδελυγμίας τό παιτο του και άνεκραξέ :

— Α! τούς δειλούς! Α! τούς κληκανθρώπους!

— Τι τρέχει, Λωρδ; τόν ήρώτησεν ή γυναίκα του.

Και τότε ο σιδηρουργός άπεκάλυψεν όλους τούς λόγους της δυσθυμίας του :

— Θέλω νά πω γιά 'κείνους τούς πέντ' έξ κληκανθρώπους που γυρίζουν όλην την ήμερα σήμερα στό χωριό μέ την στολή γαλλων στρατιωτών, άδελφοί μου με τούς Βαυαρούς! Μόνον έτσι μπορεί κανείς νά πη τέτοιους ανθρώπους, που έποτίμησαν νά γίνουσι Πρόσωποι. Και νά συλλογίζεται κανένας πώς βλέπουμε κάθε μέρα τέτοιους ψευτο-Άλσατικούς γυαρίζουν από την Άρρική! Τι μάγια ειπών τούς έκαμαν και άπαρνούνται έτσι την πατριδα των;

Η γυναίκα του, ώσαν μητέρα που ήτο, άνελαθεν άμέσως την υπέρτασιν των λιποτακτών.

— Τι νά σοφ κάμουν, άντρα μου; τού ειπεν ήπίως. Αύτά τά κακόμοιρα τά παιδιά δέν φταίουν καθόλου που γυρίζουν. Τό Άλγέρι που τά στέλνουν είναι μακρὰ, πολύ μακρὰ, και έρχεται ώρα που πουθούν νά ιδούν την πατριδα τους.

Ο σιδηρουργός έκτύπησεν άγρίως τό τραπέζι με τόν γρόθον του.

— Σωπα, μητέρα, ίσαίς ή γυναίκες δέν νοιώθετε τίποτε! Αύτη ή παντοτεινή ζωή που κάνετε με τά παιδιά, ως κάνει κουτές και έλαφρομάλας. Έγώ λοιπόν σοφ λέω πώς αύτοί οι άνθρωποι είναι ζητιάνοι, άτιμοι και δειλοί και πώς άν ο δίκός μας Χριστιανός κάμη χαμίμα φαρά τέτοια δουλειά με τόν Άτ Γιωργή, και νά με με λένε Λωρδ, θά του περάσω τό κορμί με έκείνο έκεί τό σπαθί.

Και με έκρασαν τρυφεράν εις τό βλέμμα του, ήμικανθρως, ο σιδηρουργός έδειξε την μακράν σπαθήν του την κρεμαμένη επί του τοίχου κάτωθεν της εικόνας του υιού του.—μιας φωτογραφίας Ζουάδου άπηρετούντος εις την Άρρικήν. Άλλά τό νεανικόν έκείνο πρόσωπον άπέπειε τόσην έκφρασιν τιμιότητος, ώστε ο γέρονσ σιδηρουργός, μόλις έρριψεν

είπ' αύτου τό βλέμμα καθήσυχως και ειπε γελών εις τήν γυναίκα του :

— Καλά έκαμη και έκύτταξε την φωτογραφία του· άν νά είναι ποτέ δυνατόν νά γίνη Πρόσωπος ο Χριστιανός μας!

Κάπως φαιδρυνθείς έκ της ιδέας ταύτης ο άγαθός γέρονσ έτελείωσεν εύθύμως τό δείπνον του και ειπήε νά τό συμπληρώσει με όλίγη ποτήρια μπύρας εις τό ξενοδοχείον της Πόλεως του Στρασβούργου.

Έπί τέλους ή γυναίκα του ήτο μόνη!

Άφου έβλεπε τά μικρά παιδιά νά κοιμηθούν και έκάθισεν όλίγας στιγμάς άκρωμένη την εύθυμον φλυαρίαν των εις τό παρακείμενον δωμάτιον, ήτις όμοιάς προς κελιάδην έξερχόμενον από φωλαέν πτηνων, έπήρε την βελόνην της και έκάθησε νά πλέξη εις τό καθώπιον της θύρας, ήτις έβλεπε προς τόν κήπον. Άφου κειρού εις καιριν στενάχουσα έκείπτετο : «Ναι, είναι δειλοί και άρνηθιρησκόι, αλλά τί ένδιόφερε; Αι μητέρας τους θά χαρουν νά ιδούν έπιστρέφοντα τά κακόμοιρα τά παιδιά».

Και έσυλλογίσθη τό παιδί της, όταν ήτο και αύτό εις τό χωριό προτού ύπάγη με τόν στρατόν έκεί κάτω εις την Άρρικήν. Τίν ώραν έκείνη συνειθίζε πάντοτε νά περιποίηται τόν μικρόν κήπον των. Τίν έβλεπε νεορός ένδειχόμενον την βλούζαν του, με τά μακρὰ μαλλιά του, — τά όρπια μαλλιά του που του είχαν κόψει όταν έγινε Ζουάδος, — νά γεμίζει με νερό τό ποτιστήρι του από τό παρακείμενον πηγάδι.

Έξερφα άνεσκήρτησε. Η μικρά θύρα του κήπου, ήτις έβλεπε προς τούς άγρούς, ήτο δακρυοικητή. Τά ακούζα δέν έγνώρισαν, μολοντά κάποιος ειγεν εισέλθει άν κλέπτης και έτριγύριζε κάτω έκεί εις τό βόθρο.

— Μάνε!

Ο Χριστιανός της εστέκιστο ένώπιόν της, έντροπικόμενος και τεταραχμένος, στουπί στό μεθύσι, με την στολήν του σχισμένην και λερωμένην. Τό άθλιον παιδί ειγεν έλθει μαζί με τούς άλλους από την Άρρικήν, άλλ' επί μίαν ή δύο ώρας έκρύπτετο έξω από τό σπήτι περιμένον νά φύγη ο πατέρας του.

Η μητέρα του ήθεώρησε καθήκον νά τόν μαλώση, δέν ειχε όμως τό θάρρος νά τό πράξη! ήτο τόσος καιρός άφ' ότου δέν τόν ειγεν ιδεί, — διά τούτο τόν έννηγκάλισθη και τόν έφίλησε μετά στοργής.

Τότε ο Χριστιανός έκδικιολογήθη διά την λιποταξίαν του. Έμίσει την χωραν όπου τόν έστειλαν, δέν ήμπορούσε νά παρηγορηθή διότι εύρίσκειτο τόσον μακρὰ από τό σπήτι του, οι συστρατιώται του τόν έλαγον Πρόσωπον ένικα της Άλσατικής προφοράς του. Είπεν όλα αύτά εις την μητέρα του και ή μητέρα του τόν έπίστασε, — δέν ειχε παρὰ νά τόν κτυπήξη μόνον διά νά πιστεύση τό πέν.

Όμιλούντες άκαταπαύτως, εισήλθον εις τό σπήτι.

Τά μικρότερα παιδιά έξύπνησαν και έτρεξαν νά έννηγκάλισθον τόν έπιστρέφοντα άδελφόν των. Έξερφα θήμα ήκούσθη εις την αυλήν φού! ήτο ο σιδηρουργός έπιστρέφων.

— Χριστιανέ, έρχεται ο πατέρας σου κρύφου νά λάθω καιρόν νά τού όμιλήσω και νά του εξηγήσω τό πέν.—τού έρώναζεν ή μητέρα του ώθώσασ αύτόν πίσω από την πηλίνην θερμάστραν, ένφ αύτή καθίσασ άρχισεν νά πλέξη εκ νέου με τρυφεράς χειράς. Άτυχώτ' τό πηλίκιον του Χριστιανού έμεινεν επάνω εις μίαν κρεμάσαν και τό πρώτον πράγμα που ειδεν ο Λωρδ μόλις εισήλθεν, ήτο αύτό. Ούτω λοιπόν εξηγήται ή ώχρότης της γυναίκας του και ο τρόμος της ο σιδηρουργός ήννήθησ' τό πέν.

— Ο Χριστιανός είναι ιδιώ, έρώναξ μετὰ λύσσης και έκρημάσεως από τόν τοίχον την σπαθήν του ώρμησε προς την θερμάστραν. πίσω από την όποιαν ο Ζουάδος χωρίς και τρίμων, έστριχθεί εις τόν τοίχον διά νά μη πείρη.

Η μητέρα έρριψθη εις τό μέσον.

— Λωρδ, Λωρδ, μη τόν σκοτώσης έρώναξ, έγώ που έγραφα νά γυρίση, διότι τάχα τόν έχρειάζεσθ εις τό μαγαζί.

Ένηγκάλισθη τόν σύζυγον της και κλαίουσα τόν έτραβήξε προς τά όπίσω. Ο σιδηρουργός προς στιγμήν έστάθη και έκύτταξε την γυναίκα του.

— Άλήθεια λοιπόν, ίσά του έγραφες νά γυρίση; Πολύ καλλά, ως πη νά κοιμηθή, θά ιδώ τί θά κάμω αύριον.

Την άκόλουθον ήμεραν, πρωί πρωί, ο Χριστιανός έξύπνησε και ειδη τήν μητέρα του καθήμενη παρὰ την κλίνην του δέν ειγεν άπομακρυνθή από κοντά του όλην την νύκτα, φρουρούμένη την μακίαν του συζύγου της. Και ο σιδηρουργός έπίσης δέν ειχε κλείσει μάτι· περιφέροτο όλην την νύκτα εις τόν κήπον, κλαίων, στενάχων, βλασφημών. Τό πρωί ένδυθείς ώς διά ταξείδι, φορέσας ένα πλατύμασ καπέλλο και γκατίες, έπλησίασεν εις τό κρεβάτι του υιού του :

— Σήκω, τού ειπεν ή γυναίκα.

— Ο Χριστιανός, τεταραχμένος κάπως, έπήρε νά φορέση την στρατιωτικην ένδυμασίαν του.

— Οχι! αύτην, τού ειπεν ο πατέρας του αύστηρώς.

— Άλλά δέν έχει άλλα ρούχα, επενέθη λέγουσα ή μητέρα του.

— Δός του τότε τά δικά μου, δέν τά χρειάζομαι πλεον.

Ένφ δέ ο υιός του ένεδυετο, ο Λωρδ έντύλιξε μετά προσοχής την στρατιωτικην στολήν και άφου την έκκαμεν ένα μικρό δέμα, την έκρέμασεν από τό άκρον της ραβδόου του.

— Τώρα, έλατε κάτω, ειπε τέλος κατέβηκαν δέ και οι τρεις εις τό σιδηρουργείον χωρίς νά ειπουν λέξιν. Οι σιδηρουργόι έργάζοντο, ο παραγόμενος κρύτος ήτο δεικνόμενος.

— Παιδί μου, ειπεν ο Λωρδ, όλα αύτά είναι δικά σου, ειπε δεικνών τό σιδηρουργείο, καθώς και όλα αύτά, προσέθηκε δεικνών τόν ήλιόλουστον κήπον, όπου έδύοθουσι αι μέλισσαι, και τό μικρό σπήτάκι τους. Τά μέλισσαι, τό ήμπελι, τό σπήτι, τό μαγαζί, όλα σοφ άνήκουν. Άφου ήθεώρησε την τιμήν σου γι' αύτά τά πράγματα, είναι δίκαιον νά τά άποκτήσης. Είσοι άπόλυτος κύριος ιδιώ. Έγώ φεύγω. Χριστός πέτει χρόνιστήν Γαλλία και πάω έγώ νά τά ξεπληρώσω προς λογαριασμόν σου.

— Λωρδ, Λωρδ, που πης; έρώναζεν ή δυστυχισμένη γυναίκα του.

— Πατέρα! ειπε κλαίων ο υιός του.

Άλλ' ο σιδηρουργός ειχε φύγει, άπομακρυνθείς με μεγάλη βήματα, χωρίς νά στραφή νά κτυπήξη πίσω του.

Εις τό Σαβδί-μπιλ' Άμπίς, εις τό τρίτον τάγμα των Ζουάδων, κατετάχθη μετ' όλίγας ήμέρας ως ήθελοντής και ένας άνθρωπος του όποιου ή ηλικία ειχε περάσει τόν μισόν αιώνα κατά πάντα έτσι.

ΟΙ ΦΑΚΙΡΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΩΝ

Υπό τούς γονίμους του ανθρώπινου πνεύματος άγώνας ή έπιστήμη έπικτεινεί καθ' ήμεραν τό κρὰτος αύτης και έπικριτά δια νέας δλονιν νίκας. Και όμως πόσην όδόν έχει νά διατρέξη είσέτι! και πόσαι χιλιάδες φαινομένων ύπάρχουσι των όποιων ή εξήγησις παρακείναι μέχρι τοδού του κνισαρχίαν του άγνώστου! Τι νά ειπη τις περί των θαυμάτων των έκτελουμένων υπό των Φακίρων των Ινδιών τά οποια έπιδεικνύσαν ήδη υπό μαρτυριών έπιστήμων και άκαμφοσθητών άλλά τών όποιων την εξήγησιν παρ' όλας τας έπιμύρους της Έπιστήμης έρέυεται, βαθύ σκότος χωρίζει από τών όφθαλμών μας!

Εινε δ' οι Φακίροι είδος έπιστητών οτινας πλανώνται άνά τας πόλεις και τά χωρία των Ινδιών γυμναί σχεδόν, έπιζητούντες διά τού άσκητισμού και των σωματικών ταλαιπωριών ν' άποκτήσωσι την άγνωστών, μεταδίδοντες από άνημμενεύτων χρόνων τά μυστικά των θαυμάτων αυτών προς άλλήλους, και τηρούντες είδος κρυπτού συνεταρισμού με έραρχίαν και κανονισμούς.

Οι μιν τούτων έκτελούσι πειράματα ύπερφυσικής ισχύος και σκληρωγίας, μένοντες επί πλθθος έτών εις παραδόξους στάσεις του σώματος, με τας χειράς και άλλας άπιστεύτους σωματικές ταλαιπειπτες προς τά άνω, άκρίνοντας άλλοι τούς δυνάμεις των πεπλεγμένων χειρών των νά εισδύωσιν αυξανόμενοι εις τας σάρκας και άλλας άπιστεύτους σωματικές ταλαιπειπτες ύπιστάμενοι. Η παρακείμενη φωτογραφία δεικνύει ένα εκ τούτων όστις επί έβδομάδας ολοκληρώσ μενει εν ληθάρφω εξηπλωμένος επί πλθθος σιδηρών αίχμηρών βελόνων.

Άλλ' άν ταύτα φαινόταν άπίστευτα δέν είναι τούλάχιστον και ύπερφυσικά, εξηγώμενα διά της εξεως, του φαντασμού και της ισχύος της θελήσεως. Άλλά τί θά έλαγι τί βέβαιον ένα των θαυματοποιών τούτων ένταμαζόμερον έώτα; Είδος εξ άρχής έρχεται βεβαίως εις τόν νουν ή ιδέα της άπάτης. Άλλά τοιαύτη δέν ύφίσταται και μαρτυροί έπιστημόνων και περιηγητών βεβαίοις τό άληθές του ύπερφυσικού τούτου φαινομένου. Η κατωτέρω εικών εινε φωτογραφία ενός τοιούτου θαύματος. Ο Φακίρος έσκαψε εις τό γάμα όπήν άκρούσταν όπως περιλάθη την κεφαλήν μέχρι των ώμων, άφου δέ τό παριστάμενον πλθθος εξήτασε καλώς ταύταν βεβαίωθιν περί της μη ύπάρξεως άπατήν τρόπου εισαγωγής αέρος, ο Φακίρος περιτύλιξε την κεφαλήν διά τεμαχίου ύφραματος και εισήγγηεν αυτήν εν τφ μικρφ τούτω τάφω, όφωρν διά των χειρών τό έκποτισθην γάμα εις τούτον ώπτι ή κεφαλή νά κλυφθη έντελώς μέχρι των ώμων. Οι παριστάμενοι άποπαρτασοί την εργασίαν καταπατώντες διά των ποδών τό γάμα. Και μένει εν τφ παραδόξω ταύτη θέσει επί ήμέρας, επί έβδομάδας ολοκληρώσ άκίνητος με τό σώμα έξεχον εκ τού έδάφους ως φυτόν τετραπόδες, ένφ τά νοηματα πίπτουσι άθωνα παρὰ την τεταμένην χείρα του.

Μίαν ήμεραν τέλος, αι χειρές του κινούσται έκσκαπτούσαι τό γάμα και ή κεφαλή εξέρχεται τού τάφου με τό πρόσωπον έρρυθμώμενον άλλ' ήριμον, έτοιμον νά ύποστη εις την πλησιεστέραν πόλιν νέον ένταφισμόν.

Άλλά διά τούς έπισημοτέρους Φακίρους τό θάμα τούτο είναι ήλάχιστον. Άλλοις τοιούτους έμεινεν ένταφισμένους έντός κλειστου τάφου επί δέκα ολοκληρώσ μήνας. Ο τάφος κατεσκευάσθη κατά δικταγήν του ένδού βασιλέως ένώπιον αύτου και πλειστον άγγλων άξιωματικών έν οις και ο στρατηγός Βεντούρα. Ο Φακίρος ετέθη έντός της ύλιου άλυσσθδου κειστού του όποιον έκλεισθη καλώς και έτοποθετήθη έντός του τάφου όπρι τών όποιων έρριψαν τότε πολλούς τόνους πετρών και έστρασαν κρούην. Πέρι ήγρύπνουσ φρουροί ήμεραν και νύκτα. Μετὰ τούτος δέκα τέλους μήνας ο τάφος ήνοιθή ένώπιον των άνωτέρω προσώπων. Τό σώμα του φακίρου ήτο ψυχρόν! ο σφυγμός και ή καρδιά ούδούως έκπαλλον άλλά μετὰ δύο ώρών περιποιήσεις, έντελής κ.τ.λ. ο φακίρος μικρόν κατά μικρόν άνέζησε. Πράγμα άπίστευτον και όμως άληθές.

Άλλος κάλλος θαύματος όχι ολιγώτερον έκπληκτικόν τελείται υπό έτέρως άνωτέρως τάξεως φακίρων άνά τας πλατείαις των Ινδιών πόλεων. Τό πλθθος τηρεί θρησκυετικήν οίγην! ο άηρ εινε άκίνητος, ή άτμόσφαιρα βαρεία. Ο φακίρος έμπνευθείς την μικράν του ραβδόν εις τό έδαφος και σκορπή περί αύτην φύλλα συκής! άπομακρύνεται ειτα και προσβέβητι αυτήν άσκαρδικαυτή, με τας χειράς τακταμένας προς τά έμπρός. Τά φύλλα τότε άνέρχονται και κατέρχονται κατά μήκος της ραβδού. Και όμως ούδ' ή ήλάχιστη αύρα ίπνευσεν, ούδ' άνέπνευσαν καν οι παριστάμενοι.

Ο φακίρος ζητεί τότε εν ιγγώριον όργανον, είδος αϊθρας. Και ζητεί νά τού όρίση οσοδύνατος εκ των παρισταμένων οινώδηποτε μυσικών ήχων. Εις Ινδός τάλμα νά ζητήση μετὰ σεβασμού εν ιγγώριον μέτρον και χωρίς ούδεις νά έγγηγη την ήσαν ζωηροί πολεμικοί φθόγγοι εξέρχονται εκ των άφ' έκυτών πηλομένων γαζδών της.

— Διλο! Έσώθη ο φακίρος. Μία Ευρωπική

γονή ζητεί μίαν ροκάνταν τού Μπατόβιν! και ή λωρα άποδίδει αυτήν μελωδικωτάτα.

Άλλ' ο θαυματοποιός δυνάται μεγαλειότερα άκμήν Άναγινώσκεις τας ψυχάς, εισδύει εις τας καρδιάς, μετρεί τό περιεγόμενον των βαθύτερων θυλακίων. Αν εις περιηγητώνσ όσφός τόν έρωτήση τι σκέπτεται ή μηχανή του ραβδός θά χαράξη επί της άμμου τας λατινικάς λέξεις τας όποιās δεινωσέτω. Και άν εις περιηγητής, την αυτήν ήμεραν άποδιδάσθεις εις Βομβάην, τόν όποιον ούδεις έτι γνωρίζει θελήσει νά δοκιμάση την μαγικήν του φακίρου δύναμιν δέν θά δυσκολευθή ούτος νά τού ειπη τό όνομα, την ηλικίαν, την πατριδα του και τόν αριθμόν των στερελινών ατίνας εύρίσκονται εις τό χρηματοφυλάκιον του.

Και ο τυχοδιωκτής, άκλουθούμενος υπό του ένθουσιώτουσ πλθθος, διατρέχει τας όδους, θεραπεύων τούς άσθενεις, έξορκίζων τας δυστυχίας, όρίζων ακρίβως τόν τόπον εν φ' εύρίσκονται άπολεσθέντα άντικείμενα ή άποπλανηθέντα ζώα. Ουδέν διαφεύγει την ύπερφυσικην του διαρατικότητα.

Καθ' όδόν συναντᾷ ένα Ινδόν άντλούντα ύδωρ εκ τίνος φρέατος. Σωματικά προσβέβητι αύτον κατά πρόσωπον και ούτος παρητηρεί τότε ότι ο κάδος δέν άνέρχεται πλέον. Διπλασιάζει τας δυνάμεις του, άλλά κατάνει. Δοκιμάζει άκόμη, όμως λυσσοσώθεις, άλλ' ο κάδος εινε άκλόνητος. Και όμως ούδεν κάλω κρατεί αύτον. Αίρησι άνταρπίεται επί του έδάφους, ένφ ο κάδος έκτινάσσεται μεθ' όρης έξω του φρέατος. Ο Φακίρος ειχε στρέψει άπ' αύτου τό βλέμμα.

Τό τελευταίον τούτο πείραμα δέν είναι έντελώς άνεξηγήτων. Η έπιστήμη άπέδειξεν ήδη ότι ύστερικα τινε άτμοκα, οσοκύπτουσαι, άκουσίως των πολυλάκις υπό τήν επήρσιν της θελήσεως ένός ύπνωτιστου. Η θελήσις των άντικαθητάται τότε υπό της θελήσεως εκείνου. Τά πείραματα των Ευρωπαιών νευρολόγων δέν άκρίνουσι ούδέμιαν περί τούτου άμφιβολίαν.

Άξια λόγου εινε έπίσης μία άλλη τάξις Φακίρων. Ουτοι κατορθοοσι νά λατρεύονται ως θεοί μικροί μιννοι τας περιέργους παραστάσεις των άρχαίων ένδικών ειδωλων. Μη νομίση τις όμως τούτο πρᾳγμα εύχερός. Τινάς των παραστάσεων τούτων μόλις μετὰ τεσσαρακοντατή σκακη ν κατορθοοσι νά μιμηθώσι. Αι δύο παρατιθέμεναι εικόνες παριστάσι δύο τοιαύτας σωματικές κρομοφορήσεις ένός έπιστηθέου, διακρίνου εις τό είδος τούτο, φακίρου.

Κατορθοοσι νά χλωρώσωσιν εις τοιούτων βαθμών τας άρθρώσεις των, νά κατεστήσωσιν τώσον έλαστικούς τους μύς, ώστε δυνάται νά εξερθρωώσιν έκουσίως τά μέλη των, νά τά μεταθέσωσιν κατά πᾳσαν διεύθυνσιν, νά περιπέσωσιν κατά τούς παραδόξότερους τρόπους τας χειράς και τούς πόδας των, κατορθούντες διά τούτων νά άναπαριστώσι πιστώσ τους χαλκίνους θεούς των. Και τά πλᾳθη τούς λατρεύουσιν ως άγιους.

Και είναι πράγματι άξιου της λατρείας ταύτης, άν όχι ως άγιοι, άλλ' ως άνθρωποι έκτάκτου θελήσεως, έκτάκτου έπιτηδειότητος και έκτάκτου ύπομονής.

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ Ή ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΙΝΕ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΤΕΡΟΙ;

Ποιοι άντίχουν περισσότερο. Παράτορα συμπεράσματα. Ηδως μετρίζεται ο πόνος και... ο άναστανάκος! Τό "άλογιστρον..."

Μετρώνται λοιπόν και οι πόνοι, μετᾳνται και αι άλογηδόνες αι σωματικαί; Δικαι' όχι άφου ζυγίζουσι τας σκέψεις των ανθρώπων, δικαί' νά μη εύρίσκουν τό μετρον της εύαισθησις των και τού πόνου! Και είναι ο άγγλος καθηγητής Άρθουρος Μιαδονάλ ο όποιος έλαβε την τιμήν νά κάμη τά πρώτα πειράματα διά νά ίδη ποιοι είναι μέλλον εύαισθητοι εις

τόν πόνον αι γυναίκες ή οι άνδρες. Ο σφοδρός ούτος ειχε την ύπομονήν νά έφαρμόση τά πειραματα του επί 1412 προσώπων πάσης τάξεως και ηλικίας και φύλου και έπαγγέλματος, και συνήγγεν εκ τούτων τά εξής πορίσματα :

1ον Αι γυναίκες είναι εύαισθητότεροι των άνδρων εις τόν πόνον.

2ον Αι εργατικαί τάξεις είναι πολύ ολιγώτερον εύαισθητοι εις τόν πόνον από τας μη εργαζόμενας τάξεις.

3ον Αι γυναίκες των πτωχοτέρων τάξεων είναι έπίσης πολύ ολιγώτερον εύαισθητότεροι των γυναικών των εύπόρων τάξεων.

4ον Οι νέοι των πλουσιών τάξεων είναι πολύ εύαισθητότεροι εις τόν πόνον από τους νέους των άνωτων τάξεων.

5ον Αι νέα γυναίκες των πλουσιών τάξεων είναι πολύ εύαισθητότεροι εις τόν πόνον από τους νέους των αυτών τάξεων.

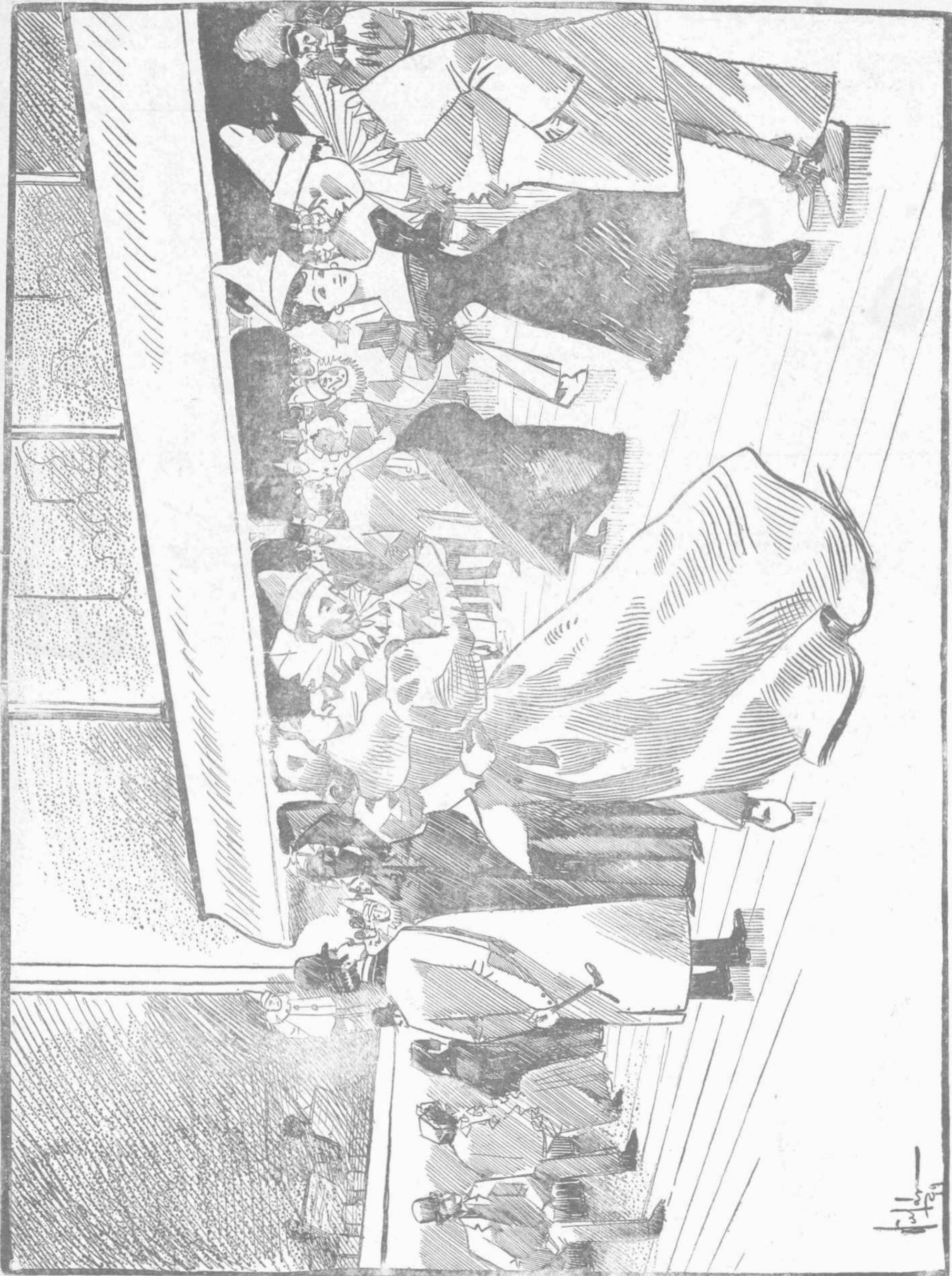
Και είναι μιν άληθές ότι γενικώς αι γυναίκες είναι εύαισθητότεροι εις τόν πόνον από τους άνδρας, άλλά δέν έστει εις τούτο άναγκασμός ότι αι γυναίκες δέν δυνάται νά ύποφέρουν περισσότερον πόνον από τους άνδρας.

Άλλ' ο περι ού ο λόγος καθηγητής έσκέφθη και δι' άλλου τρόπου πρακτικότερου νά εξαγγυη θετικά συμπεράσματα εις τας έρευνας του, και προς τούτο έπινόησεν ιδιον μηχανήμα προς καταμέτρησην του πόνου όνομασθέν "αλόγιστρον" ή "πονομέτρον". Διά τού πόνομέτρου λοιπόν δυνάμεθα νά έχωμεν τόν βαθμόν τού πόνου που δύναται νά βαστάξη ο καθεις. Τό περίτρον αύτό εργαλείον όμοιάζει με τας δι' ύποδορισούς ενέσεις χρησίμους σύριγγας, και άποτελείται εξ ένός κυλίνδρου έντός του όποιου ύπάρχει έλαστικήν σπειροειδής και εν έμβολον. Όταν τό έμβολον πιεσθή έξωθεν πιεζει τό έλαστικόν, τό όποιον συστίλλεται αναλόγως της έπερχόμενης πιέσεως. Διά νά γίνη λοιπόν τό πείραμα τό όργανον έφαρμόζεται επί του ένός ή του άλλου κροτάρου και τό έμβολον ώθιεται προς τά εντός, ένφ τό έλαστικόν πιεζει τόν κροτάρον. Και έφ' όσον ο πειραματιζόμενος άντέγει εις τόν πόνον ή πίσις αυξάνει μέχρις ού ούτος δέν δύναται πλέον νά βαστάξη. Τότε ο πειραματιστής άναγινώσκει εις την βαθμολογημένην κλίμακα του αλόγιστρον ποσην βαθμόν άντοχής δεικνύει τό έλαστικόν και εκ τούτου έχει τό βαθμό της άντοχής εις τόν πόνον του πειραματιζόμενου.

Εκ των γενομένων διά τού όργάνου αύτου άπειρων δοκιμών επί διαφόρων μερών του σώματος μαθητών και μαθητριών των δημοτικών και ιδιωτικών σχολείων, επί άνδρων και γυναικών έπαγγελματιών, επί εργατών, επί πλυντριών, επί άνδρων και γυναικών των γραμματίων εξηδηλώθησαν τά εξής άποτελέσματα.

Κατά γενικόν κανόνα ή εύαισθησία εις τόν πόνον έλαττοται καθ' όσον προχωρεί ή ηλικία· ότι ο άριστερός κροτάφος είναι εύαισθητότερος του δεξιού, ότι ή άριστερά χείρ είναι εύαισθητότερη της δεξιάς. Τά κορίτσια τά φοιτώσα εις ιδιωτικά σχολεία, τά παιδιά εν γενει των εύπόρων γονέων είναι περισσότερον εύαισθητα εις τόν πόνον από τά εις τά δημοτικά σχολεία συχαζόμενα παιδιά, όπως δέ λέγει ο ίδιος Μιαδονάλ «ή λεπτότης και ή πολυτελεία και ή τρυφή της τεύουσιν ν' αυξάνουν την εύαισθησίαν εις τόν πόνον. και' αντίθετον προς τήν εν σκληρωγίαις βίωσαν μεγάλην κοινωνικην πλειοψηφίαν».

Άλλά και μετὰ τού ώραιου φύλου ή εύαισθησία ως είδοιεν ποικίλλει μεγάλως· ο καθηγητής Μιαδονάλ κατήρτισε την εξής βαθμολογικήν σειράν της εύαισθησις εις τόν πόνον των γυναικών. Ούτω την πρώτην θέσιν κατέχουν αι μέλλον μορφομένηι γυναίκες, την δεύτεραν τή κορίτσια των πλουσιών τάξεων, την τρίτην αι έπαγγελματικαί γυναίκες και την τετάρτην αι πλυντριαί, αι όσαις χάρις εις τό σκαπότι, τό σκαφίδι και εις την καθημερινήν έπάνοι του γυναικατικην κατέχουν τό μεγαλύτερον βαθμό της άντοχής εις τόν πόνον.

ΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — Είς χορός μετ'ημερισμένους εἰς τὸ Βερέσιε (Ἐκ τοῦ φυσικοῦ ὑπὸ Δ. Γαλιάνου).

Ἡ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

Ὁ Γουλιέλμος εἰς ἡλικίαν 10 ἐτῶν

ΝΑΣ Ἄγγλος συγγραφεὺς, ἀπὸ τοὺς γνωρίσαντας στενῶς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας Γουλιέλμον, δημοσιεύει ὡριστῶτα ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴν του, αἰτίνας μᾶλλον δεκνύουσιν τὸν ὀρμητικὸν καὶ φιλοπόλεμον Καίζερ ὑπὸ ἐντελῶς νέον φῶς. Ὁ Γουλιέλμος ἔχει διπλὴν ιδιότητα: εἶναι ἀρχηγὸς μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ κράτους καὶ εὐτυχὴς πατὴρ

ἀγαθῆς καὶ λαμπρῆς οἰκογενείας, τῆς ὁποίας τὰ μέλη συνδέει στενὴ ἀφροσύνη καὶ ἀγάπη. Ὡς στρατιωτικῆς τιμῆς ἐξόχως τὸν γερμανικὸν στρατὸν. Φέρει τὸ ξίφος ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Διὸ καὶ ἡ περὶ του εἰς τὰ στρατιωτικὰ εἶναι μεγάλη. Ἄλλὰ μὲ ὄλην τὴν φιλοπόλεμον κρῆσιν, ἥτις διακρίνει τοὺς Χογενζόλλερν, εἶναι εἰρηνικὸς καὶ φιλήσυχος ἄνθρωπος, μὲ πολλὴν ἀνάπτυξιν καὶ μὲ μεγάλην καλλιτεχνικὴν μόρφωσιν. Ἡ φύσις τὸν πύσθησε μὲ διακνύς πνεῦμα, μὲ ἐτοιμότητα καὶ ὑπερδύναμιν καὶ μὲ κρῆσιν ζηλευτῆν.

Ἀπὸ τοῦ ἔκτου ἔτους τῆς ἡλικίας του ἐπέδωθη μετὰ πάθους εἰς τὰς στρατιωτικὰς μελέτας. Εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν διορίσθη ἀνθυπολοχαγὸς ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ φρουρᾷ, ἥτις ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς γιγαντώδεις ἐκείνους γερμανοὺς διὰ τοὺς ὁποίους ὑπερφημῶντο Φρειδερίκος ὁ Α' καὶ οἱ ὅποιοι ἐξακολούθουν καὶ σήμερον ἀκόμη νὰ εἶναι τὸ ἄνθος τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ.

Ὡς γνωστὸν ὁ διαδόχος τοῦ οἴκου τῶν Χογενζόλλερν παύει νὰ εἶναι παιδί μόνον εἰσελθὼν εἰς τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ὀφείκει εἰς τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν καὶ εἰς τοὺς κανονισμοὺς τοῦ συντάγματος. Πράγματι δὲ διὰ τὸν υἱὸν ἐνὸς Πρωσσοῦ βασιλέως δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι εἶναι στρατιωτὴς ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ ἐγεννηθῆ. Οἱ Γερμανοὶ ἀποκαλοῦν τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν κοινὴν ὑποχρῶσιν ἀπὸ τῆς ὑποχρῶσιν δὲ ταύτην οὐδεὶς ἀπαλλάσσεται, οὐδὲ ἔν μίλος τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας.

Μετ' ὀλίγα ἔτη, ὁ νεαρὸς Γουλιέλμος προήχθη εἰς συνταγματάρχην τῶν Ἐουβρῶν Οὐσσάρων, ὡς τοιοῦτος δὲ συνεκέντρωσε τὴν προσοχὴν του εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ συντάγματος του μὲ ὄλην τὴν ζῆσιν τῆς νεανικῆς, φιλοτιμίας του. Ἡ ἐργασία του καὶ ἡ ἐπιμέλειά του ἐπέσπασαν τοὺς ἐπίκνους τοῦ μακαρίτου πατρὸς του Φρειδερίκου, τοῦ Μόλτικ καὶ πολλῶν ἄλλων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν τῆς Γερμανίας. Ἴδου δὲ καὶ ἓνα παράδειγμα τῆς εὐσυνειδησίας μετὰ τῆς ὁποίας ἐξετέλει τὰ καθήκοντά του!

Πολλοὶ νεαροὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ συντάγματος του συνηθροίζοντο εἰς ἀριστοκρατικὸν τινα σύλλογον τοῦ

Πότσδαμ, ὅπου ἐχαρτόκιζον κνιωδῶς χάνοντες μεγάλαν χρηματικὰ ποσά!

Μόλις ἔμαθε τοῦτο, ὁ ἰσχυρὸς συνταγματάρχης τῶν διέταξεν ἀμέσως ἀνακρίσεις καὶ ἀπῆλθε παρὰ τῶν ἐνόχων νὰ παρατηροῦν ἀπὸ τὸν σύλλογον. Οἱ ἀξιωματικοὶ τότε παρεπονέθησαν διὰ τοῦ πρίγκιπος Ρ— εἰς τὸν γερμανικὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον, ὅστις προσέκλεσεν ἀμέσως ἐνώπιόν του τὸν ἑγγονόν του.

— Θὰ προσβληθῆ μεγάλως ἡ τιμὴ τοῦ συλλόγου, τοῦ εἶπε, ἀν δὲν ἀνακαλέσητε τὴν διαταγὴν σας.

— Μὲ θεωρεῖ ἡ Γ. Μεγλειώτης ὑπεύθυνον διὰ τὴν καλὴν διοίκησιν τοῦ Συντάγματος μου; τοῦ ἀπήντησεν ὁ μικρὸς συνταγματάρχης.

— Βεβαίως.

— Τότε ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν διαταγὴν μου ἢ νὰ δώσω τὴν παρατήρησιν μου.

— Πολὺ καλῶς, τοῦ ἀπήντησε κατευχαριστημένως

ὁ πάππος του. Ἄς γίνῃ τὸ θέλημά σου. Εἶσαι λαμπρὸς ἀξιωματικὸς καὶ πρέπει νὰ φροντίσωμεν νὰ μὴ σὲ χάσωμεν.

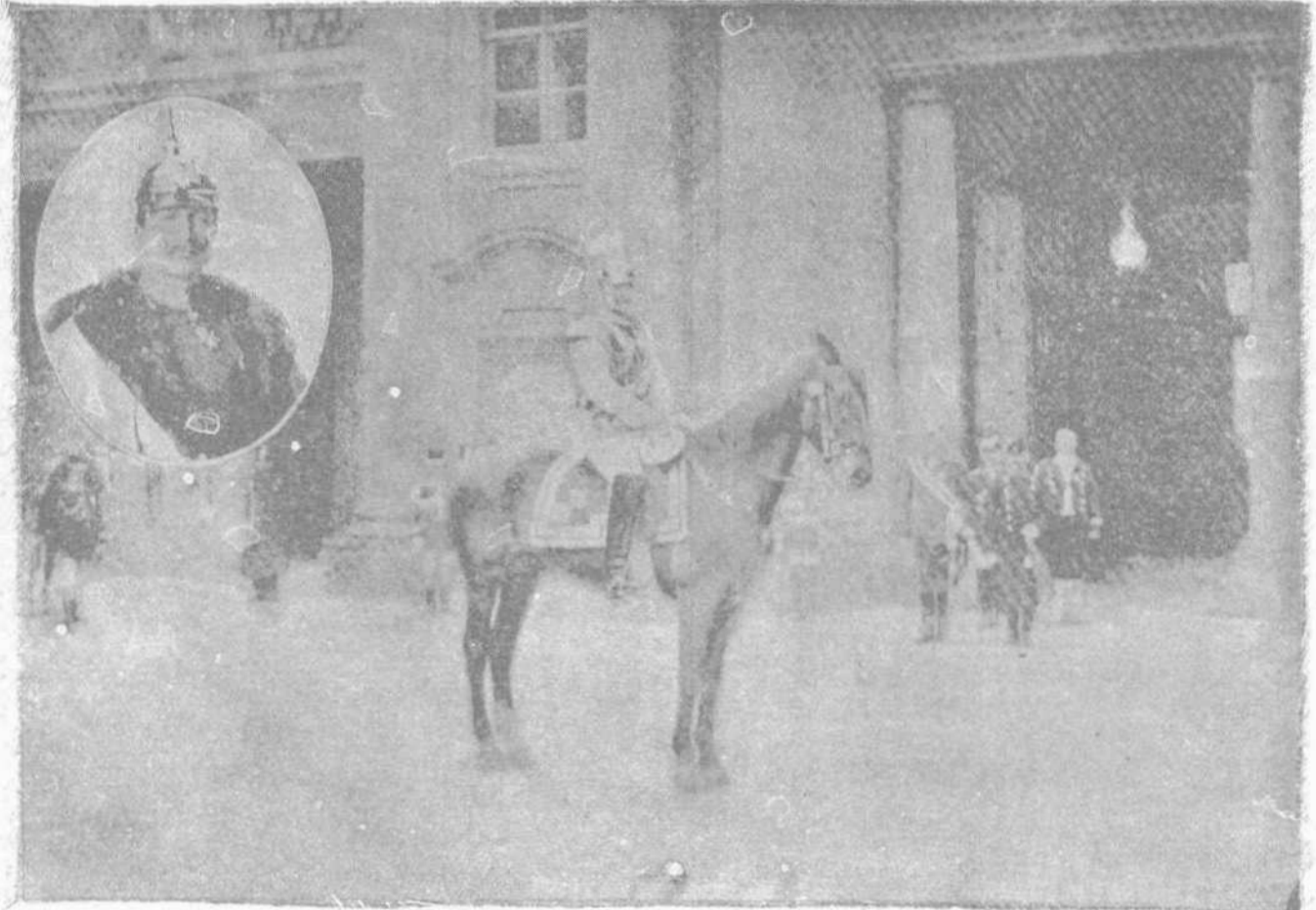
Εἰς δὲ τὸν Πρῶεδρον τοῦ Συλλόγου, ὅστις τὸν ἐπισκέφθη ὀλίγον μετὰ ταῦτα, εἶπε:

— Ἀγαπητέ μου Ρ—, ἰδοὺ, βλέπεις, ὁ Γουλιέλμος, θέλω νὰ σὲ εὐχαριστήσω· ἀλλ' ὁ Γουλιέλμος εἶναι καὶ συνταγματάρχης· καὶ ὁ συνταγματάρχης δὲν θέλει.

Ὁ Καίζερ εἶνε πολὺ φιλαναγκῶστης παρακολουθεῖ δὲ μετὰ προσοχῆς ὄλην τὴν πολιτικὴν, κοινωνικὴν, φιλολογικὴν, καὶ καλλιτεχνικὴν κίνησιν τοῦ κόσμου. Ἡ Πρωσία θὰ εὐρῆ πιθανῶς ἐν αὐτῷ δεῦτερον Φρειδερίκον, ἄνω ὅμως τοῦ σκεπτικισμοῦ τοῦ τελευταίου. Ὅποσον δὲ πιστῶς ἀκολουθεῖ τὰ διδάγματα τοῦτου ὁ φλογερὸς Καίζερ, ἀπόδειξις οἱ ἐξῆς λόγοι του:

— Τὸ ἐπάγγελμα μου ἀπαιτεῖ ἐπιμέλειαν καὶ ἐργατικὸτητα. Τὸ πνεῦμά μου καὶ τὸ σῶμά μου κλύπτουν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀποστολῆς μου. Τὸ νὰ ζῶ δὲν εἶναι καὶ τὸσον ἀναγκαῖον, ἀλλὰ τὸ νὰ ἐργάζομαι εἶναι ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ.

Ὁ αὐτοκράτωρ σηκνέται εἰς τὰς πέντε τὸ πρωὶ καὶ ἀφοῦ πάρῃ τὸ λουτρόν του, φορεῖ ἀμέσως τὴν στρατιωτικὴν στολήν του. Μετὰ μίαν ὥραν παρατίθεται τὸ πρόγευμα, εἰς τὸ ὅποιον παρακλήθεται καὶ ἡ αὐτοκράτειρα. Ἥτις ἐπιστατεῖ προσωπικῶς εἰς τὰ παρατιθέμενα εἰδήματα, ἀποτελούμενα ἀπὸ τσάι, βούτυρον, κρέμα κρέμα καὶ αὐγά. Κατὰ γενικὸν κανόνα οἱ μικροὶ πρίγκιπες ἐμφανίζονται προτοῦ ὁ αὐτοκράτωρ σηκωθῆ ἀπὸ τὸ τραπέζι, καὶ τοῦτο ὅπως εὐχρηστοῦν εἰς αὐ-

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐπιβαίνειν τοῦ εὐνοουμένου ἵππου του.

Ὁ Γουλιέλμος ἐν στολῇ Μεγάλου Φρειδερίκου

τὴν καλὴν ἡμέραν. Μετὰ τὸ πρόγευμα, ἐπιτίθεται ἀμέσως εἰς τὴν καθημερινὴν ἐργασίαν, ἀκούων τὰς προφορὰς ἐκθέσεις τῶν ὑπουργῶν του, δίδων ἀκροάσεις εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς Βουλῆς, καὶ ἀναγινώσκων τὰς ὑποβαλλομένας εἰς αὐτόν ἀναφοράς. Κατόπιν ἐρχονται αἱ ἐπιστολαί, τὰ ἔγγραφα καὶ αἱ ἀναφοραὶ ἀπὸ ὄλην τὸ κράτος, τὰς ὁποίας ὅλας διεξέρχεται μετὰ προσοχῆς καὶ εὐσυνειδησίας.

Μέχρι τῆς ὥρας τοῦ γεύματος, εἰς τὸ ὅποιον παρακλήθεται μετ' ὀλοκλήρου τῆς οἰκογενείας του, δὲν εὐρίσκει οὐτε στιγμὴν ἀνάπαυσιν. Εἰς τὸ Βερολίνον ὅλα τὰ ἀπογευματὰ του καταναλίσκονται εἰς στρατιωτικὰς ἐπιθεωρήσεις. Πρὸς τὸ βράδυ ἐξέρχεται μαζὶ μετὰ τὸν αὐτοκράτορα εἰς περιπατοὺς ἐπ' ἀμῶν τῆς ἐντὸς τῆς λεωφόρου Οὐντερ ντεν Λίντεν, ὅπου γιλιὰδες ἀνθρώπων πάσης κοινωνικῆς τάξεως συναθροίζονται εἰς τὴν ἱστορικὴν γωνίαν τοῦ Μεγάλου Ξενοδοχείου τῆς Ρώμης ὅπως τὸν χαιρετίσωσιν ἐνθουσιωδῶς.

Τὸ δεῖπνον παρατίθεται εἰς τὰς ἑπτὰ, σπανίως δὲ παρακλήθεται εἰς αὐτὸ μόνῃ ἡ αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια. Ὁ Γουλιέλμος ἀγαπᾷ τὴν καλὴν συντροφίαν, εἶναι δὲ καὶ αὐτὸς φαιδρωτὰς καὶ διασκεδαστικώτατος σύντροφος. Τὰ παρατιθέμενα φαγητὰ εἶναι ἀπλούστατα, διότι ὅλα τὰ μέλη τῆς

αυτοκρατορικής οικογενείας διακρίνονται διὰ τὴν λι-
τότητα τὴν αὐτῶν.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἀγαπᾷ πολὺ τὸν οικογενειακὸν
βίον, εἶναι δὲ τοῦτο μία τῶν ἀρετῶν του, αἵτινες
τὸν κατέστειον προσφιλῆ εἰς τὸν γερμανικὸν λαόν.
Ἀγαπᾷ περιπαθῶς τὴν σύζυγόν του, κλέπτει δὲ
πολλὰκις ἡμίσειαν ὄραν ἀπὸ τὴν ἀδελφικὸν δι' ἧρας
τῆς ἡμέρας ἐργασίαν του, ὅπως τὴν συμβουλεύσῃ
ἐπὶ σπουδαίων ζητημάτων. Λέγεται ἐν τούτοις ὅτι
ἡ αυτοκράτειρα οὐδέποτε προσπαθεῖ νὰ υπερβῇ τὰ
προνόμια ἄτινα χαίρει ὡς σύζυγος καὶ μήτηρ. Πρό-
θυμος πάντοτε νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειάν του μετὰ τὴν
κρίσιν της καὶ μετὰ τὰς συμβουλὰς της, ὀφείλει ὅμως
νὰ τὸ πράξῃ μόνον κατ' αἴτησιν τοῦ Αὐτοκράτορος, ἡ
μεγάλη δὲ αὐτῆ ἀρετὴ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ ἐπιμ-
χάσῃ εἰς τὸ Σλέσιγχα Ὀστανὸν ἡ Γουλιέλμου α' ὁ
δεσπότης ὅστις μετὰ ἐπὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς καὶ
μετὰ συνδύει σπεντόνους μετὰ αὐτὴν παρὰ μετὰ ἄλλο τι
μέρος τοῦ κράτους μου, εἶναι τὸ ἀγλαίωμα ὅπου χύ-
νει τὴν στυλιδόνα του παρὰ τὸ πλεῖρόν μου —
ἡ Α. Μεγαλειότης ἡ Αὐτοκράτειρα. Ἐγεννήθη ἐπὶ
τοῦ ἑδάφους τοῦτου καὶ εἶναι τὸ ἰδεώδες ὄλων τῶν
ἀρετῶν μίση γερμανίδος πριγκιπίσσης· εἰς αὐτὴν
ὀφείλω τὸ νὰ εἶμαι ἱκανὸς νὰ φέρω ὅλην τὴν εὐθύ-
νην τῆς θεσῆς μου.

Ὅταν τελειώσῃ ὅλη ἡ ἐργασία τῆς ἡμέρας, ὅταν
ἐκπληρώσῃ ὅλα τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ καθή-
κοντά του, ὁ Αὐτοκράτωρ μεταβάλλεται εἰς τὸν
ἐρασιματώτερον τῶν συζύγων καὶ εἰς τὸν ἀγαθώτερον
τῶν πατέρων, ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης ἀσχολίας.
Περικυκλούμενος ἀπὸ τὴν εὐχαρὸν συντροφίαν του,
ὅπως ἀγαπᾷ ὃ ἀποκαλῆ τὰ τέκνα του, παίζει καὶ
ἀστειεύεται μαζί τους ὡς παιδίον. Αἱ φωτογραφίαι
τῶν ἀγαπητῶν μικρῶν τῶν συνοδούντων εἰς ὅλα
τὰ ταξιδία του, — εἰς τὴν καμπάναν του ὅταν ταξ-
κειδῆν διὰ θαλάσσης, ἡ εἰς τὸν κοιτῶνά του ὅταν
ἐπισκέπτεται μακρὰν χώρας. Οὐδέποτε ἐπιστρέφει
ἀπὸ τὰς ἐκδρομὰς του χωρὶς νὰ φέρῃ καὶ ἐν δῶρον
δι' ἕκαστον ἐκ τῶν ἐπιτὰ μικρῶν τέκνων του. Ἐπι-
στρέφον ἀπὸ τὰ ταξιδία του, ὁ Αὐτοκράτωρ ἀνοί-
γει αὐτοπροσώπως ἐνδοίον τῶν μικρῶν του τὰς ἀπο-
σκευὰς του καὶ τοὺς μοιρᾷε τὰ δῶρα ἄτινα τοὺς
φέρει.

Καὶ τότε, ἐνώπιον τῆς εὐτυχίας τῶν τέκνων του,
ὁ κραταῖος μονάρχης εἶναι ὁ μακρῶτερος τῶν πα-
τέρων!

ΕΝΑ ΣΠΗΤΙ ΠΟΥ ΘΑ ΧΩΡΑΗ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ!

Πότε θὰ γίνῃ. Τὰ ὅλκα. Πὸς θὰ χρησιμοποιηθῶν 10
ἑκατομ. ἄνθρωποι εἰς ἕνα σπήτι. Πότε θὰ μᾶς ἐπισκε-
ρθῶν οἱ κάτοικοι τοῦ "Ἀρεως".

Ἄν ἦτο δυνατόν ὅλος ὁ κόσμος νὰ κατῴκει εἰς ἕν καὶ
τὸ αὐτὸ τεράστιον, παμμίγιστον, παγκόσιμον ὄντως
οἶκμα! Ἐπὶ τοῦ περὶ τῆς ἰσχυροῦς καὶ ἡ τόλμη
τῶν ὄνειροπόλων τοῦ παρόντος διὰ τὸ μέλλον περι-
ορίζεται εἰς τὴν σύλληψιν καὶ τὸν συνδυασμὸν σχεδίων
μὴς γιγανθώδους οἰκίας, ἡ ὅποια νὰ δύναται νὰ
παρέχῃ ἀνετοὶ διαμονὴν εἰς τὰ 40 ἑκατομμύρια τῶν
Ἀγγλῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας!

Ἄλλ' οἱ Ἀγγλοὶ προσβάνουν εἰς τὴν πραγματο-
ποίησιν τῶν μεγάλων τῶν σχεδίων διὰ βαθμιαίων
ἀλλάσεων, ὅταν δὲν δύναται δι' ἑνὸς καὶ μόνου πε-
δύματος νὰ καταλήξουν εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον. Ἀγ-
γελείται λοιπὸν ὅτι ἕνας ἀπὸ τὰς χιλιάδας τῶν
φερόντων τὸ ἐντιμον ἄλλὰ καὶ κινετοῦ ὄνομα τοῦ
Σμιθ — πλουσιώτατος δι' ἑξ' ἄλλου — συνέλαβε τὸ σχέ-
διον νὰ οἰκοδομήσῃ μίαν οἰκίαν προωρισμένην διὰ
τὴν ἐνοικίαν ὄλων τῶν φερόντων τὸ ἴδιον του
ὄνομα Σμιθ! Καὶ ἐπειδὴ Σμιθίδης εἰς τὴν Ἀγγλίαν
εἶναι 500—600 χιλιάδες τὸ οἰκοδόμημα αὐτὸ θὰ
περιλαμβανῆ ἀνετός ὄλον αὐτὸν τὸν κόσμον τῶν
Σμιθ! Ἐκαστος ἐνοεῖ τὴν τεράστια δαπάνη ὃ ἀπι-
κίθου, πρὸς κλίψιν τῶν ὀπίων ὁ ἑκατομμυριού-
χος Σμιθ μὴ ἐπαρκῶν μόνος ἀρκούντων ἐκλήσιν εἰς
τὰς χιλιάδας τῶν ὁμώνμων του οὐδεμίαν δὲ ἀφι-

βολία ὅτι ὄλοι θὰ καταβάλουν ὅτι εἰμπορῶν διὰ
τὴν συντέλειαν τοῦ τεράστιου αὐτοῦ τῆς ἀρχιτεκτο-
νικῆς λόγῳ ὄγκου καὶ χωρητικότητος τοὐλάχιστον,
ἀλλ' ἡ ἑκάστη ἡν θὰ κατέχῃ θὰ εἶνε δέκα τετρα-
γωνικῶν Ἀγγλικῶν στρεμμάτων. Διὰ τὴν σχηματισ-
τὴν ἰδεάν τινὰ τοῦ τεραστίου μεγέθους τῆς Σμιθίδου οἰκίας
ἄς σημειώθῃ ὅτι τὸ καλυφθῆσθαι ἑκάστης θὰ εἶνε
2 1/2 φορές μεγαλύτερον τῆς τυπικῆς ἐφ' ἧς καί-
ται τὸ Καπιτώλιον τῆς Βασιλεύουσος ἐν Ἀμερικῇ,
καὶ 46,000 τετραγωνικοὺς πόδας μεγαλύτερον τῶν
ἐν Λονδίῳ Ἀνακτόρων τοῦ Οὐενστίμστερ. Μέχρις οὖ
ὅμως ἡ τεραστία οἰκία τῶν Σμιθ ὕψους τὴν κορυ-
φὴν της ὑπερῆφάνος εἰς τὸν ὠρανὸν τὰ πρωτεῖα
εἰς τὸ μέγεθος καὶ τὸν ὄγκον θὰ τὰ κατέχῃ εἰς τὸν
κόσμον τῆ εἰς τὸ πρόστατον Βαλδὸν τῆς Βιέννης Φιε-
ρὰτος μίαν οἰκίαν περιλαμβανόν 400 διαμερίσματα
καὶ 1500 δωμάτια. Ἐχει πρὸς τούτους πέντε ἀνοικ-
τὰ καὶ ὀκτὸ ἑστεγασμένα προκίβια, τριανταμὴ
κλίμακας, καὶ ὄρατον κήπον.

Τὸ δαπανηρότερον ὄμως οἰκοδόμημα τοῦ κόσμου
θὰ εἶνε ὅταν θὰ ἔχῃ τελειώσῃ τὸ Καπιτώλιον τῆς
Ἀλμπαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. πρὸ τοῦ ὀπίου
θὰ πάθῃ πλήρη ἐκλείψιν τὸ Καπιτώλιον τοῦ Τεξάς,
τὸ μεγαλύτερον ἕως σήμερον οἰκοδόμημα τῶν Ἡνω-
μένων Πολιτειῶν, καὶ ἑβδόμον εἰς τὸν κόσμον. Τὸ τοῦ
Τεξάς Καπιτώλιον ἐκὸς τῆς 700,000 λίρας, ἀλλ' ὁ
ἀρχιτεκτονικὸς κόσμος τῆς Ἀλμπαν θὰ κοστῆσῃ
ἐξέτης 700 χιλ. λίρας, ἧτοι 4.200,000 λίρας, ἐνῷ
ἡ βουλῆ τῶν Κοινοτήτων ἐν Λονδίῳ καὶ ὁ νόκος τοῦ
Ἁγίου Πέτρου ἐν Ρώμῃ ἐκὸς τῆς 3,500,000
λίρας ἕκαστος. Ἐξν ἠθέλε τις νὰ ἐνοικίσῃ τὴν
Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ νὰ πληρώσῃ ἐνοικίον
175,000 λίρας τὸ ἔτος δηλαδὴ πλεόν τῶν 5 ἑκατ.
Ὁ καθεδρικός ναὸς τῆς Κολωνίας κοστίζει δεκαεξ
καὶ μισὸ τόνους λίρων στερλίνων!

Ὁ ἐν Νέξ Ἰόρκι ναὸς τοῦ Ἁγίου Πάυλου ἔχει
ὕψος 337 ποδῶν, ἦδη ὄμως ἐγείρεται ἐκεῖ ἄλλο οἰ-
κμα ὕψους 386 ποδῶν καὶ βάρους 52000 τόνων.
Πρόκειται δὲ νὰ ἀνεγερθῇ καὶ ἕτερον ὕψους 674 πο-
δῶν περιλαμβανόν 59 πατώματα.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ μέχρις οὖ
γίνῃ ὁ Σμιθίδης κολλοσῆς τὸ μεγαλύτερον οἰκμα
εἶνε ἡ Ρόουτον Χάους, ἡ ὅποια δύναται νὰ φιλοξε-
νήσῃ 805 ἄτομα καὶ καταλαμβάνει ἐπιπέδων 27,
850 ποδῶν. Διὰ τὴν κατασκευὴν αὐτῆς ἐγχεῖσθη-
σαν μεταξύ τῶν ἄλλων ὄλικῶν 1.650.000 πλίνθοι,
καὶ ὅποια τιθεμένη εἰς μίαν γραμμὴν ἡ μία φεπτο-
μένη τῆς ἄλλης ἐκτείνονται μέχρι τῆς ἀποστά-
σεως τῶν 234 μιλίων. ἦτοι ἡ γραμμὴ τῶν φθάνει
ἀπὸ τὸ Λονδίον εἰς τὸ Παρίσι, ἐπίσης δὲ ἐγχεῖ-
σθησαν 200 τόνους χάλυθος εἰς τὴν κατασκευὴν της.

Ὁὗτω ἐπιτίθειν τολμηρὰ πνεύματα ἐν Ἀγγλίᾳ συλ-
λαμβάνοντα μετὰ τῆς μεγαλιέρας αἰσιοθυσίας τὰ
περαθώλότερα τῶν σχεδίων ὅτι ἐν τῷ προσεχέστατῳ
μέλλοντι θὰ ἴδῃ τὸ φῶς ἐκεῖ οἰκμα περιλαμβανόν
ἀνετός μικρῶν πύλων, καὶ ὅτι εἰς τὸ ἀπώτερον αὐ-
τῶν ὅτε αἱ ἐναεριοὶ ἢ ἱπτάμεναι μηχανὴ ἠθελον
τελειοποιηθῇ, ἡ ἠθελον ἐξευρεθῇ ἐνεκρίον τι σύστημα
τηλεγράφου, δι' ὃ νὰ μὴ μεταβιβάζονται πλέον ἡ-
λέξεις, ἀλλὰ νὰ μεταφέρονται ἀνθρώποι εἰς ὄλιγας
στιγμὰς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῆς χώρας εἰς τὸ ἄλλο,
«συνακαθόμενοι οἴοι ἐν νεφέλαις», τότε ἀλλὰ τότε
καὶ μόνον οἱ μακρῶν ἀποστάσεων τῆς Μεγάλης Ἡρε-
τανίας θὰ τὸ εὕρισκον πολὺ κλῆρον καὶ πολὺ φου-
κότερον κέρδος χρόνον καὶ τόπον νὰ κατοικοῦν εἰς
μίαν καὶ μόνον οἰκίαν!! Καὶ χωρὶς ἀμφιβολίαν
ὅταν οἱ ὑπερπλοναύσαντες κάτοικοι τοῦ Ἀρεως ἐπι-
χερήσουν καθῶν ἐν τῶν ἰδικῶν τῶν ὕψους εἰς τὸν
ἡμέτερον πλανήτην θὰ μᾶς εὕρουν — λέγει Ἀγγλὸς
ἐπιστήμων — κατοικούντας εἰς οἰκίαν τινὰ ὅταν ἀνο-
τήτων τὴν σχεδίασιν, κατοικίαν, ἡ ὅποια οἰκοδο-
μομένη τετραγώνως εἰς ὕψος 100 ὄρῶν θὰ κατέ-
χῃ ἑκάστης 1,882 πλίνθων, οὕτως ὅστε εἰς ἕκαστος
κάτοικος τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου θὰ ἔχῃ ἐν χῶ-
ρον καὶ οἱ ἐνοικοὶ τοῦ Ρόουτον Χάους.

Ἡ πρόσφης τῆς «οἰκίας οἰκίας» αὐτῆς θὰ ἔχῃ
μῆκος 1 1/2 μίλια καὶ βάρος τὸ αὐτὸ. οὕτως ὅστε
τὸ ὄλον οἰκμα θὰ ἐκλήπτε ἑκατὸν τριῶν τετρα-

γωνικῶν μιλίων. Καὶ τοὶ δὲ διὰ τὴν κατασκευὴν
τοῦ τεραστίου αὐτοῦ οἰκίματος ἢ ἀπρωτόν
700 ἑκατομ. κυβικὸν πόδες ὄλικῶ ὄλιγώτερον τοῦ
περιεχομένου εἰς τὸ μέγα Σινικὸν Τεῖχος, ἐν τού-
τοις ἀπὸ τὸ ὄλικῶ τοῦ Παναγγλικῶ οἰκίματος θὰ
ἠδύναντο νὰ κατασκευασθῶν 67 μεγαλιὰ πυραμι-
δες ὡς εἰκταινὸ τοῦ Χέοπος. Αἱ πλίνθοι μόνον τοῦ
θὰ χρησιμοποιηθῶν θὰ ἐξαρκούντο εἰς τὸν ὄλον
1785 ποδῶν, 1785 βάρους καὶ 1780 ὕψους!

Ἐν τούτοις μέχρις οὖ συντελεσθῇ τὸ τεράστιον
αὐτὸ ὄκμα τῆς ἐν ἐνὶ οἰκίᾳ συνοικησῆως τῶν
40 ἑκατομμυρίων Ἀγγλῶν, μᾶτην θ' ἀναμένεται ἡ
καθῶσος τῶν κατοίκων τοῦ Ἀρεως διὰ νὰ ἀνοικί-
σουν τὸ ἔργον τῶν συναδέλφων τῶν τῆς Γῆς!

ΠΡΟΧΕΙΡΑ ΒΑΡΟΜΕΤΡΑ

Ἡ μέλισσα ὡς προγνωστικὸν τοῦ καιροῦ

Ἡ πρόγνωσις τοῦ καιροῦ, ἀν διὰ τοὺς κατοικοὺς
τῶν πόλεων εἶναι ζήτημα ἀπλῆς μόνον περιεργείας,
διὰ τοὺς ἀγροτάς ὄμως καὶ τοὺς ναυτικούς εἶνε ζή-
τημα ἄμεσου ἰνδιαφέροντος. Ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ
παράτηρησις πολλὰς ἠδὴ ἀνεύρον κατὰ τὸ μέλλον
καὶ ἦτον ἀσφαλῆς διὰ τὴν πρόγνωσιν τῆς με-
θῆδος, καὶ ἐκτὸς τοῦ ὄρατος τῶν βαρομέτρων
πλεῖστα ἄλλα σήματα, καὶ ὅσα ἐπὶ χρησιμοποιούν-
ται ἐπιτυχῶς ὡς ἀσφαλῆς κατὰ τὸ πλεῖστον τοῦ
καιροῦ προαγγελοῖ.

Ἡ «Ὁσπερινή» ἐξήγησις πρὸ καιροῦ πὸς ὁ κα-
πνὸς τῶν καπνοδόχων προμαντεῖ τὴν βροχὴν ἢ τὴν
αἰθρίαν, ἡ δὲ «Κυριακάτικη» ἐδιδάξει ἐξατάς τοὺς
ἀναγνωστας της πὸς μία βδέλλα χρησιμοποιεῖται
ὡς ἄριστον βαρομετρῶν. Ἐκτὸς τούτων ὄμως, ἰδού
ὅτι καὶ ἐν ἄλλο ζωῶν, ἡ φίλεργος μέλισσα, δύ-
ναται νὰ προγγελλῆ εἰς τοὺς κατοικοὺς τῶν ἐρο-
χῶν τὰς ἀτμοσφαιρικὰς μεταβολὰς. Ἄν αἱ μέλισ-
σαι δὲν ἐξέρχονται τῆς κυψέλης τῶν σημαίνει ὅτι
ἡ βροχὴ δὲν ἔσται ἀσφαλῆς. Ἄν τούναντιον
ἐν καιρῷ αἰθρίας εἰσέρχονται ἀποτόμως κατὰ σήμην
εἰς τὰς κυψέλας, ἐπιπτελεῖται καταιγίς. Ἀντιστρό-
φως, ἀν ἐξέρχονται ἀπὸ πρῶας καὶ τοὶ ὁ καιρὸς
εἶνε σνεφάδης, ὁ ἠλιος δὲν ἔσται ἀσφαλῆς ἢ ἀνεφάνῃ
καὶ ἡ αἰθρία ἐπιτελεῖται.

Ἄλλ' αἱ ἐκ τῶν μελισσῶν προγνώσεις δὲν περιο-
ρίζονται μέχρις ἰδῶ. Ἐχουν αὐτὰ τὸ ἐξαιρετικὸν
πλεονέκτημα νὰ προγγελλῶν κατὰ τῆς ἀρχῆς
τοῦ φθινοπώρου ἀν ὁ χειμὼν θὰ εἶνε βαρὺς ἢ ὄχι.
Καὶ ἀν μὲν κλειστον ἐρημητικὸς διὰ καιροῦ τὸ σῶ-
σιον τῆς κυψέλης ἀφίνουσι μικρὰν μόνον ὄνην, ὁ
χειμὼν ἐπιτελεῖται δριμύτατος. Ἄν τούναντιον οὗτος
θὰ παρελθῇ ἐν ἠπιότητι, τὸ στόμιον ἀφίνεται ἐντε-
λὸς ἀνοικτόν.

Ἄτυχῶς ὄμως αἱ μέλισσαι δὲν δύναται νὰ προσ-
φέρωσι τὰς προγνωστικὰς ταύτας ὑπηρεσίας τῶν εἰς
τοὺς κατοικοὺς τῶν πόλεων, καὶ παραθέτομεν χάριν
τούτων ἐν ἄλλο, ὄχι πλεόν ζωντανῶν ἀλλὰ χημικῶν
βαρομέτρων, ἀσφαλῆστατον ἀρ' ἑνὸς καὶ εὐκόλωτα-
της καὶ σχεδὸν ἀνεῶδου ἀρ' ἑτέρου κατασκευῆς.

Ἀθῆτες ἴσως ποσότητος καμφορὰς, ἀμμωνιακοῦ
χλωστος καὶ νίτρου. Διαλύσασαι ἐκείστην ἐξ αὐτῶν
χλωστὰ ἐντὸς μικρῶν ποσότητων οἴνουπνεύματος 90
βαθμῶν καὶ ριψατε εἰτα εἰς τὸ αὐτὸ δοχεῖον τὰς
τρεις ταύτας διαλύσεις. Ἀθῆτες ἕνα ὄλικον σωλήνα
ἀνοικτόν κατὰ τὸ ἑν ἄκρον καὶ πληρώσατε αὐτόν
κατὰ τὰ δύο τρίτα ἐκ τοῦ ἀνω ὕγρου· κλεισατε τὸ
ἀνοικτόν αὐτοῦ ἄκρον διὰ λεπτοῦ δερμάτος (ἐξ ἰδίου
νοῦ διὰ τοῦ ὀπίου περιβλήματός) τὰ ποικατὰ τῶν
φιαλιδίων τῶν ἀρωμάτων) καὶ στερεώσατε αὐτὸν
κατακορῶσθαι. Τὸ βαρομετρῶν σας εἶνε ἐτοιμον. Τὸ
ὕγρον παρουσιάζει διακόρως μορφὰς εἰς ἐκείστην
τῶν ὀπίων ἀντιστοιχεῖ ἰδιαιτέρως ἀτμοσφαιρικῆ κα-
τάστατος. Οὕτω:

— Ἰγρὸν διειδίς = καιρὸς ὄρατος. — Κρύσταλ-
λοι ὡς εἶδος τζελατινα = μεταβληθε. — Κρύσταλ-
λοι ὡς φύλλα πτερός = βροχῆ. — Βελόναι χωρι-
σμένοι ἢ συσσωματωμένοι = ἀνεμος· ἀν αἱ βελό-
ναι προεξέρχουν ἀνω τῆς ἐπιπέδου τοῦ ὕγρου =

ἀνεμος ἰσχυρός. — Κρύσταλλοι ἀστεροειδῆς = πα-
γωνιὰ — Κρύσταλλοι ὡς ἀστέρες καὶ ὡς φύλλα πτε-
ρός = παγωνιὰ καὶ χιών. — Κατάπτωσις τῆς ἐπι-
φανείας τοῦ ὕγρου καὶ κρύσταλλοι ἀνερχόμενοι καὶ
κατερχόμενοι κατὰ μῆκος τοῦ σωλήνος = καταιγίς.

ΜΑΛΤΕΖΙΚΑ.

(Συνοργάνιστος τῆς Κυριακάτικης.)

ΜΑΛΤΑ, Φεβρουάριος.

Ἐπιτελεθῆσε ὡς βλέπετε καὶ ἰδῶ ἀλλ' ὄχι με-
τὴν ζῶν τὴν ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τὴν τρέλλα τῆς
ἐποχῆς.

Τὸ θεατρίον μας δυστυχῶς δὲν εἶναι ὅπως τὸ πε-
ρίμενα. Τὴν μετριότητα τοῦ θιάσου τὴν ἀποδίδου
εἰς τὴν βραδύτητα τῆς ἐκλογῆς του. Σὰς στέλλω τὴν
εἰκόνα τοῦ θεατροῦ ἐξωτερικῶς, ἐσωτερικῶς ὄμως
ἀπλούστατον. Σημεῖα θαυμασίου καὶ καθίσματα ποῦ
δὲν τρέμεις τὸν κίνδυνον νὰ ξεποδριασθῆς ἀπὸ τοὺς
διερχομένους.

Ἡ Prima καλῆ ὡς φωνῆ, ἡ Contralto ἀμίση-
τος εἰς σκηναὶ καὶ πολὺ νόστιμη. Τρεῖς πανόροι εἰς

ἐνδεδμεμένοι ἐκτὸς τῶν προξένων καὶ ἀξιοματικῶν,
οἵτινες δύναται νὰ πηγαίνου ἐν στολῇ.

Διασκεδάζομεν ὡς βλέπετε καὶ ἰδῶ ἀλλ' ὄχι με-
τὴν ζῶν τὴν ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τὴν τρέλλα τῆς
ἐποχῆς.

Τὸ θεατρίον μας δυστυχῶς δὲν εἶναι ὅπως τὸ πε-
ρίμενα. Τὴν μετριότητα τοῦ θιάσου τὴν ἀποδίδου
εἰς τὴν βραδύτητα τῆς ἐκλογῆς του. Σὰς στέλλω τὴν
εἰκόνα τοῦ θεατροῦ ἐξωτερικῶς, ἐσωτερικῶς ὄμως
ἀπλούστατον. Σημεῖα θαυμασίου καὶ καθίσματα ποῦ
δὲν τρέμεις τὸν κίνδυνον νὰ ξεποδριασθῆς ἀπὸ τοὺς
διερχομένους.

Ἡ Prima καλῆ ὡς φωνῆ, ἡ Contralto ἀμίση-
τος εἰς σκηναὶ καὶ πολὺ νόστιμη. Τρεῖς πανόροι εἰς

Ἡ ὄρασιον Μαλτέζα.

ὡν ὁ 3ος σωστὸς βραγχοκόρως καὶ στοναρεὶ ἀπι-
στίως.

Ὅτι ὄμως μετὰ ἐτρομάξῃ δεκαεξ ἦτο ὁ διευθυ-
ντῆς τῆς ὄρχηστρας, ὁ ὀπίος μετὰ τὰς κινήσεις του,
νομιζεις ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ὅτι ἐπιτίθεται
κατὰ τῶν ματιῶν τῶν πλησίον του μουσικῶν.

Σὰς στέλλω τὴν ὄρασιον Μαλτέζαν ποῦ εἶδα,
τὴν εἰκόνα τῆς δηλαδὴ διὰ τὴν «Κυριακάτικην».
ΒΕΒΕΚΚΑ.

Ἡ ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΜΑΣ

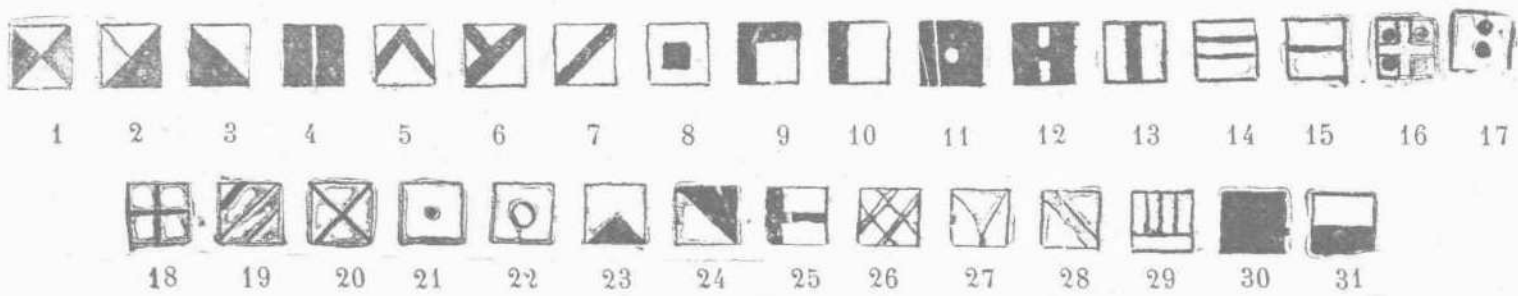
Ἡ λύσις τῆς ἐρωτήσεώς μας *εἰ ἐσημειν ἡ
συμβολικὴ λέξις ἐχθῶς, ἦτοι ἐτίθετο εἰς τὰς θύρας
τῶν ἀρχαίων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, εἶναι Ἡ-
σους Χριστὸς Θεοῦ Υἱὸς Σωτήρ.

Ἐπιτυχεῖς λύσεις μᾶς ἀπέστειλαν κάμπολλοι, οἱ
καὶ αἱ ἐξῆς: Μεσολογγίτης, Χριστὸς Χαλιδῶν,
Οἰδίπου Σπίγγ, Πεζονάσης, Κληρὸς Εἰμακρήνη,
ἡ Ἀθηναῖς τοῦ Λέντου, ἕνας πλοίαρχος, Οἱ ἀδελ-
φοὶ Ἄντωνιος καὶ Εὐφροσύνη Μ., Σαρπ-Σκάρπ, Δ.
Κ. Μαλακκῆς (μαθητῆς ἐκ Πειραιῶς), Ἡ θυμαμένῃ

τῆς ὁδοῦ Σουλτάνη, Ταρὰ ρα-τζί-ρι-ρι. Δυστυχῆς
οὖς, Γ. Μ. Κανῆς, Σπολατιώτης, Μόσχα Μπιστή
(ἐκ Καλαμῶν), Τὸ ἔσο μου κεφαλί, Νικόλαος Τζά-
νης Ἀγγινιώτης, Κ. Ρασιδάκης, μαθητῆς τοῦ γυμνα-
σίου, Γ. Ροῖλός, Γυμναζόμενον Πυροβολικόν (τα-
λαίτωροι δανεισταὶ!), Μελετὶ Βασιλείς τῆς Ἀ-
θουσιανίας (θὰ εἰδῶμεθα, Μεγαλειότατε, ἀν εἶχαν
ὄλοι οἱ ἀναγνώσται μας τὴν γαλλομαθησίαν σας)
Ζεστά κουλούρια κῆνι. Πολλοὶ γε καὶ δεῖ, ὀποκό-
μις Δαγκλῶν, Κόμης Δε-πινάει, Ὁ σπουδάζων τὴν
ἐρατικὴν Γεωργίαν, Εὐφροσύνη Δαλέκου, Ἡ γαρι-
νιέρα τῆς ὁδοῦ Κολοκυνθῶς, Μογγόλος Κανουρο-
γίου, Βαρῶνος Μαξιμιλιανός, Ἀνάμνησις εὐτυχῶς
παρελθόντης, Δεσποτίνης Πουλῆνης (οὐδέποτε ἐφοίτη-
σαμεν εἰς . . . παρθεναγωγεῖον), Κουλούρια καὶ τυρί,
Μικροκαμωμένος Μενεξές, Ὁ κουρασμένος ἐπιβά-
της, Χ. Πετρόπουλος, Μάρκελος, Εὐφροσύνη Γ. νε,
César Cascabel, Ἀνότος Βρακῆς, Ὁρατὶ Ἀθι-
γαλνί, Ἀρκουδόβλαχος, Ἐαυθὴ ὁδοῦ Καρῶ (ἴσως πα-
ρέπεσε τὸ γράμμα σας), Ὁ ξανθὸς τῆς ὁδοῦ Μακε-
δονίας, Βρέφος Γλυπτικῆς, Καρναβάλος ἡ Ἀπο-
κρητῆς ἡ Βασιλεὺς τῶν Ἀπόκρου, Κ. Κωστόπουλος
(ἐκ Πατρῶν), Σπυρ. Α. Ἐρμογενής (ἐξ Αἰτωλικῶ),
Νάρκισσος ὁ Ποιητικῶ, Ἡ κούκλα μου Ἑλένη, Le
petit poutet, Ὁ Τηλεγράφος, Ὁ μῦθος μίση φοι-
τητριας, Ἀθανάσιος Στάϊκος, μαθητῆς γυμνασίου
(ἐκ Τρικκαίων), Ἡ Καλαματιανὴ Ἀλιανῶ, Β. Χ.
Ἀθ., Ἰωάννης Ζαχαρινοῦτης, ὀπολογιστῆς τοῦ
ναυτικῶ (ἐκ Ναστάθμου), Κ. Σακρῆνης, Ἰου-
λιανὸς ὁ Παραβάτης, Ὁ ἀληθομνηστῆς Ἰούλιος,
Πολ. Ν. Τρεπελῆς (ἐκ Χαλκίδος), Τάκης, Εἰς
παρπανομένος διότι δὲν τοῦ βάζου τὸ αἰνίγμα
(ἀλλὰ ποτε μᾶς ἐστάλατε αἰνίγμα;), Δευτὴ Βιο-
λέττα, Σπυρ. Α. Τόμπλερ, ὁ Φιλέλληνας . . . Τεμε-
σιδ, Ναύαρχος Μικουλῆς, Ἡ μικρὰ ναυτοπούλα,
Ροδόδακτυλος Ἡὸς, Σόνια, Νάστας, Souvenir du
bois d' Amaroussie, Μπόιμ, Σπαρτιατῆς, Ἡ θελ-
κτικὴ Εὐαγγελία τῆς ὁδοῦ Σκουρῆ, Ἰωάννης Ρη-
γόπουλος (ἐκ Σύρου), Charles XII, Τυρταῖος Χω-
λός, Τὸ ρόδιον τῆς ὁδοῦ Σαφοκλείους, Κ. Ι. Συρρί-
ρης, Ἡ ἀχώριστα ἀδερφάκια τοῦ ὄρατος, Σπυρ. Σ.
Βουτσιν

1 Κόκκινο βαθύ 2 Κόκκινον ελαφρότερον 3 Τριανταφυλλί βαθύ 4 Τριανταφυλλί ελαφρότερον 5 Τριανταφυλλί ανοικτόν 6 Τριανταφ. ώχρόν 7 Τριανταφ. πολύ ώχρόν 8 Τριανταφ. μετάξ. ελαφρόν 9 Τριανταφ. μετάξ. ανοικτόν 10 Τριανταφ. μετάξ. πολύ ανοικτόν | 11 Πράσινο πολύ βαθύ 12 Πράσινο βαθύ 13 Πράσινο ανοικτό 14 Πράσινο πολύ ανοικτό 15 Πράσ. ώχρόν 16 Πράσινο μετ. ανοικτό 17 Πράσινον μετάξ. πολύ ανοικτό 18 Στακτί βαθύ 19 Στακτί ανοικτόν 20 Στακτί πολύ ανοικτόν 21 Στακτί ώχρόν 22 Στακτί μετάξ. 23 Κεραμυδι πολύ βαθύ 24 Κεραμυδι βαθύ 25 Κίτρινο πολύ βαθύ 26 Κίτρ. βαθύ 27 Κίτρ. ανοικτό 28 Κίτρ. πολύ ανοικτό 29 Κίτρινο ώχρό 30 Λεμονί βαθύ 31 Λεμονί ανοικτό.

Κέντημα διὰ Μαξιλάρικι